

førte det til? Det førte til, at han maatte tage Bolig i Fattighuset, og han er paa Fattigvæsenet den Dag i Dag. Udlejeren tilbød ham, at naar han vilde skaffe Sikkerhed for, at han vilde fraflytte 1ste November, eller han oprettede Kontrakt derom, vilde han lade vedkommende Mand bo frit de tre Maaneder, han ønskede at bo der, men vedkommende Mand havde ikke Midler og Raad til at flytte til Byen, idet Lejen der fordres betalt forud. Og det er ikke nok, naar man flytter den Bestemmelse, der angaar dette Forhold, over i det foregaaende Kapitel om Lejehuse. Men naar man nu staar her og skal behandle et Lovforslag, der ogsaa omhandler dette af mig berørte Spørgsmaal, mener jeg, man ogsaa skulde klare dette Forhold i denne Lov, og det er efter min Formening i begge Parters velforstaaede Interesse og ikke mindst i vedkommendes Interesse, som ønsker at leje en Bolig paa Landet, at der bliver frit Kontraktsforhold med Hensyn til Indsidderhuse, hvor der kun er en lille Have til, idet det ellers kan blive vanskeligt for ham for en kort Tid at faa Lejlighed paa Landet, og han saaledes tvinges til at flytte til Byen. Det er denne Henstilling, jeg vilde gøre til Udvalget til Overvejelse mellem anden og tredie Behandling.

Ordføreren (Zahle): Jeg skal først tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen), der jo i Hovedsagen sluttede sig til Ændringsforslagene, som de foreligge, men som havde nogle enkelte formelle Indvendinger at gøre. Hvad nu først den rent sproglige Affattelse af § 1 angaar, tror jeg, at der ikke er nogen Grund til at antage, at man skulde være i Tvivl om, hvad Meningen er. Der staar: „De Huse paa Landet, der henhøre til Fæstegods, som altid have været bortfæstede, og som“ osv., det er 2 sideordnede Betingelser, det skal dels være Huse paa Landet, der henhøre til Fæstegods, og som tillige opfylde den Betingelse altid at have været bortfæstede. Det tror jeg ikke, der er noget at rette ved, men det er jo et meget underordnet Punkt, og Udvalget kan jo overveje, om der burde sættes et „og“ ind foran det „som“ eller rette det, som det ærede Medlem foreslaar det. Det kan ikke afstedkomme megen Forvirring. Derimod mente det ærede Medlem, at vi i Forslaget fuldstændig havde strøget enhver Berettigelse til at bortleje paa Tid. Saaledes som den ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa, og som jeg

allerede sagde i mine Indledningsbemærkninger, er det min Mening, at de sidste Ord af § 12, hvis Udvalget billiger det, skulle flyttes over i Kapitel II, og Meningen skulde saa være den — og dette, faa vi jo nok udtrykt rigtigt — at dels kunne Husene bortlejes som sædvanlig efter Forordningen af 27de Maj 1848 med et halvt Aars Opsigelse til 1ste Maj, dels kunne de bortlejes paa Tid, men ikke saaledes som nu, saa at Slutningsterminen kan være en hvilkensomhelst Dato, men man kan kun bortleje paa Tid, saaledes at Slutningsterminen skal være 1ste Maj. Hvad Slutningsbestemmelsen i § 8 angaar, tror jeg, at det ærede Medlem maa have misforstaaet den. Dens Affattelse synes mig tydelig at sige dette, at, hvor Huset er lejet bort paa almindelig Opsigelse, have Arvingerne Ret til at træde til, naar Lejeren dør, og beholde Huset til 1ste April det paafølgende Aar; men hvor det bortlejes paa Tid, ophører Lejemaalet dog, naar den tidligere aftalte Slutningstermin indtræder, selv om den indtræder før 1ste April det paafølgende Aar. Der bliver altsaa i intet Tilfælde Tale om at fortsætte Lejemaalet ud over den aftalte Slutningstermin. Til § 12 gjorde det ærede Medlem dels en Formalitetsbemærkning — det skal blive overvejet, hvor megen Betydning den har — og dels en reel Bemærkning, nemlig den, at han syntes, det var at gaa for vidt at sige, at naar Udlejeren af et saadant Tjenestehus ikke havde sørget for at efterkomme Paalæget om at skaffe sig skriftlig Kontrakt, skulde det have til Følge, at Lejemaalet betragtedes som indgaaet paa de sædvanlige Vilkaar efter Forordningen af 27de Maj 1848, saaledes at vedkommende Husmand ikke kunde tvinges til at flytte fra Huset før med et halvt Aars Opsigelse til 1ste Maj. Det tror jeg ikke er at gaa for vidt, og jeg tror ikke, man lægger nogen Fælde. Det er dog en ganske klar og letfattelig Bestemmelse, den, at der altid skal være skriftlig Kontrakt, og at i den skal der staa en Bestemmelse om, paa hvilke Vilkaar saavel Tyendeforholdet som Lejemaalet er indgaaet. De kunne jo saa skilles ad eller knyttes sammen, men naar de knyttes sammen, bliver det saaledes, at der skal staa udtrykkelig i Kontrakten, at naar Tyendeforholdet ophører med det og det Varsel, skal Tyendet ogsaa fraflytte Lejligheden. Det er en Bestemmelse, som jeg synes, at man vanskelig kan forglemme at sætte ind i en saadan skriftlig Kontrakt, thi Tyendeforholdet og Lejeforholdet ere